

rat potentiam supra planum id sustentantem, adeoque tanto minus gravitat planum, quanta est ratio inter perpendiculum & longitudinem plani ; ex cuius uno extremo tanquam ex punto sustentiae demissum intelligitur perpendiculum ad basin inclinato piano occurrentem, & sic alterum extremum in eo designantem.

V. g. referat in Figurâ primâ Recta PC. planum inclinatum ; SC. sit basis, PS perpendiculum : incumbat inclinato piano PC, pondus globosum 64 unc., quod onerabit potentiam in V. vel inde suspensum contrapondium M. saltem 16. unc., ut planum inclinatum VC. tantum sustineat 48., dum perpendiculum PS. ad hypotenusam PC rationem habet subquadruplam, quæ est inter 16. & 64, vel inter 1. & 4. subtracta vero 16. à 64. relinquent 48. gravitatem piano incumbentem, quâ sola dorsum tendit, quippe residuo ex punto V. suspenso.

Jam quoniam Pendulum 64. unciarum in obliquo situ PC (Fig. 2.) ex polo suo P. suspensum æquipollit corpori gravi 64. unciarum, quod tali piano inclinato incubit, & à potentia P. quoad illam partem oblique sustentatur, per structuram, cujus plani perpendiculum est PS. v. g. 4. part., cum totum PC, quod æquatur ipsi PE, sit 16 part. Igitur in hoc situ pendulum C. 64. unciarum transfert 16. uncias in polum P. & residuo 48 unc. tantum per se gravitat inclinatum planum, hoc est, aërem, in quo tum liberè hæret, quia sicut 4. ad 16. (h. e. ut perpendic. ad hypotenusam) ita 16. ad 64.

Per se, inquam : Nam si aliunde prematur Pendulum,

C

lum,